

Д. П. Урсу

КОТ-Д'ІВУАР

КОТ-Д'ІВУАР Республіка Кот-д'Івуар (Le Côte-d'Ivoire, La République du Côte-d'Ivoire) – держава у Західній Африці. На Пд. межує з Малі, на Пн. Сх. – з Буркіна-Фасо, на Сх. – з Ганою, на Зх. – з Ліберією, на Пн. Зх. – з Гвінеєю, на Пд. омивається водами Гвінейської затоки. Пл. 322,46 тис. км². Насел. 21,6 млн осіб (2010). Етніч. склад: на Пд. – група ква (акан) – 53 % (народи бете, бауле, аньї), на Пн. – група гур – 18 % (народи сенуфо, гуро), на Пн. Зх. та частково по всій країні – група манде – 26 % (народи малінке, діула, бобо). Природ. приріст насел. 2,1 % (при рівні фертильності 4,1 дитини на одну жінку). Міське насел. складає 49 % (2008). Віросповідання: іслам – 40 %, християнство – 25 %, інші – місц. традиц. вірування. Держ. мова – французька. Столиця – Ямусукро (242 тис. осіб). Найбільші міста (млн осіб): Абіджан (3,5), Буаке (0,6). Адм. поділ – 50 департаментів. Держ. устрій – республіка. Глава держави – президент. Законодав. орган – однопалат. парламент (Нац. збори). Грош. одиниця – афр. франк. Член ООН, Афр. союзу, Руху неприєднання.

У 1 тис. до н. е. тер. сучас. К.-д'І. заселяли пігмеї. В 11 ст. мешкали племена сенуфо, витіснені у 15–16 ст. народами групи манде, які у 18 ст. утворили державу Конг – важливий центр торгівлі та поширення ісламу у Зх. Африці. Першими європейцями, які висадилися на тер. сучас. країни у 1460-х рр., були португальці. Від 1637 осідали франц. місіонери. Від 1893 – франц. колонія, від 1895 – у складі Франц. Зх. Африки, від 1946 – замор. тер. Франції. Від 1960 – незалежна держава. До 1986 країну називали Берег Слонової Кістки. 2002–11 у країні тривала громадян. війна, під час якої 2004 введені миротворчі війська ООН, які 2011 за резолюцією Ради Безпеки ООН заарештували колиш. президента Л. Гбаґбо (займав посаду від 2000).

Поверхня країни переважно рівнинна, лише на зх. – гори (найвища точка – 1340 м). Клімат на Пд. екваторіал., на Пн. субекваторіальний. Середньорічна температура +26–28 °С, кількість опадів – від 1100 мм на Пн. до 5000 мм на Пд. Найбільші річки: Сасандра, Бандама, Комое. Узбережжя вкрите тропіч. лісами з цінними породами дерев (кайя, олійна пальма, горіхи кола); на Пн. і в центрі – савани. Тварин. світ: шакали, гієни, пантери, слони, шимпанзе, крокодили, ящірки, змії. Нац. парки: «Комое», «Тай», «Марахуе».

Основу економіки складає с. госп-во. ВВП становить 24,5 млрд дол. США (2004), у розрахунку на особу – 1060 дол. США (2009). В аграр. секторі задіяно 70 % актив. насел. держави. Вирощують на експорт какао (1-е м. у світі), кофе-боби (3-є м. у світі), банани, ананаси, бавовник, цукр. тростину, тютюн, арахіс. Розвинені заготівля цінних порід деревини (зокрема чорного і червоного дерев), збір соку гевеї (для виробництва каучуку), рибальство. Для внутр. споживання розводять рогату худобу, овець, кіз. Також видобувають нафту, газ. Працюють підприємства харч., деревооброб., текстил. галузей промисловості. Експортує какао, кофе-боби, банани, ананаси, пальмову олію, рибу, деревину, нафту, бавовну; осн. торг. партнери: Нідерланди, Франція, США, Німеччина, Нігерія, Гана. Імпортує нафтопродукти, пром. товари, продовольство, устаткування; осн. торг. партнери: Нігерія, Франція, Китай, Таїланд. Мор. порти: Абіджан, Сан-Педро.

Дипломат. відносини між Україною та К.-д'І. встановлено 20 жовтня 1992.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

КОТ-Д'ІВУАР / Д. П. Урсу // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).